

Rozsudek Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 12.11.1975, sp. zn. 4 Co 626/75, ECLI:CZ:KSCB:1975:4.CO.626.1975.1

Číslo: 37/1978

Právní věta: Poškozením věci, kterou organizace převzala od občana k provedení služby (§ 237 o. z.), je poškození mechanické i chemické (např. sražení šatstva po chemickém vyčištění).

Soud: Krajský soud v Českých Budějovicích

Datum rozhodnutí: 12.11.1975

Spisová značka: 4 Co 626/75

Číslo rozhodnutí: 37

Číslo sešitu: 9-10

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Náhrada škody, Služby

Předpisy: 40/1964 Sb. § 237
§ 239
§ 251

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 37/1978 sb. rozh.

Poškozením věci, kterou organizace převzala od občana k provedení služby (§ 237 o. z.), je poškození mechanické i chemické (např. sražení šatstva po chemickém vyčištění).

(Rozsudek krajského soudu v Českých Budějovicích z 12. 11. 1975, [4 Co 626/75](#))

Okresní soud v Prachaticích uložil žalovanému podniku komunálních služeb, aby zaplatil žalobci jako náhradu škody za oblek poškozený v čistírně 800 Kčs.

V odvolání proti tomuto rozsudku žalovaná organizace namítala, že sražení oděvu nelze považovat za mechanické poškození ve smyslu ustanovení § 237 o. z. K čištění oděvu bylo použito předepsaného technologického postupu chemického čištění, běžně používaného, aniž se vyskytl jiný případ sražení oděvu. Organizaci provádějící čištění není uložena povinnost zkoumat srážlivost materiálu. Sražení oděvu nebylo také způsobeno zaviněným porušením právní povinnosti. Nebylo ostatně bezpečně prokázáno, zda vůbec ke sražení obleku došlo v důsledku poskytnutí služby jeho vyčištěním. Žalovaná organizace poukazovala také na to, že sražení oděvu bylo reklamováno až za dva měsíce po vyzvednutí z čistírny.

Krajský soud v Českých Budějovicích rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění:

V projednávané věci jde o žalobu o náhradu škody podle ustanovení § 237 o. z. a nikoliv o žalobu uplatňující nárok z vadné služby. Proto je bez významu okolnost včasnosti uplatnění práva z odpovědnosti za vady služby. V řízení bylo výpovědmi svědků bezpečně prokázáno, že v souvislosti s prováděním chemického čištění došlo k poškození oděvu a tím i ke snížení jeho hodnoty oproti hodnotě, kterou měl oděv v době předání k provedení této služby.

Poškozením věci ve smyslu ustanovení § 237 o. z. není jen poškození mechanické, ale i poškození chemické. A k tomu právě v daném případě došlo, když po vyčištění se žalobcův oděv srazil tak, že je pro něho nepoužitelný. Pokud žalovaná organizace uváděla, že sražení oděvu je otázkou znaleckou, pak bylo zjištěno, že znalecký důkaz není možné provést, protože neexistuje původní ústřížek od oděvu před vyčištěním, aby mohla být provedena laboratorní zkouška na procento srážlivosti. Znaleckým posudkem mohlo být tedy zjištěno jen ocenění obleku po vyčištění; ve srovnání s doloženou kupní cenou obleku náhrada škody spočívá v částce 800 Kčs. Organizace se nezprostila odpovědnosti důkazem o tom, že by ke škodě došlo i jinak, např. z příčin tkvících v povaze věci anebo z příčin vnějších, jejichž vliv by způsobil škodu, i kdyby organizace oděv k čištění nepřevzala.

Z uvedených důvodů proto odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně potvrdil (§ 219 o. s. ř.).